

บทที่ 3
ผลการวิจัย

การทดลองใช้วิธีการ เสริมแรงทางบวกในการ เพิ่มปริมาณการดื่มน้ำนมของ เด็กวัยก่อนเรียน เป็นการทดลองแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล (Multiple Baseline Desian Across Individuals) กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 3 คน ผู้วิจัยได้ตรวจน้ำหนักและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กได้รับการทดลองดื่ม รวมทั้งสิ้น 5 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐาน ผู้วิจัยได้ทำการตรวจและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กได้รับการทดลองทั้ง 3 คนดื่ม ความสภาพปกติ โดยไม่มีการเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

ระยะที่ 2 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 โดยจะให้การเสริมแรงแก่เด็กคนที่ 1 ถ้าเด็กสามารถดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งในระยะนี้ผู้วิจัยจะไม่ให้การเสริมแรงกับเด็กคนที่ 2 และเด็กคนที่ 3 แต่ยังคงตรวจและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กคนที่ 2 และคนที่ 3 ดื่มต่อไปด้วย ระยะนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ระยะที่ 3 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยจะให้การเสริมแรงแก่เด็กคนที่ 1 และเด็กคนที่ 2 ถ้าเด็กได้รับการทดลองทั้ง 2 คน สามารถดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งในระยะนี้ผู้วิจัยไม่ให้การเสริมแรงกับเด็กคนที่ 3 แต่ยังคงตรวจและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กคนที่ 3 ดื่มต่อไป ระยะนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ระยะที่ 4 ระยะทดลองกับเด็กคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 โดยจะให้การเสริมแรงแก่เด็กคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 ถ้าเด็กได้รับการทดลองทั้ง 3 คน สามารถดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด ระยะนี้ใช้เวลา 1 สัปดาห์

ระยะที่ 5 ระยะติดตามผล ผู้วิจัยจะตรวจและบันทึกปริมาณน้ำนมที่เด็กได้รับการทดลองทั้ง 3 คนดื่ม โดยไม่มีการให้การเสริมแรงใดๆ ทั้งสิ้น เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการ เปรียบเทียบปริมาณน้ำนมที่ เด็กดื่มในช่วง เส้นฐานพฤติกรรม กับช่วงระยะ การทดลอง รวมทั้ง เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำนมของ เด็กผู้รับการทดลองที่ได้รับการ เสริมแรงทางบวก และไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวก

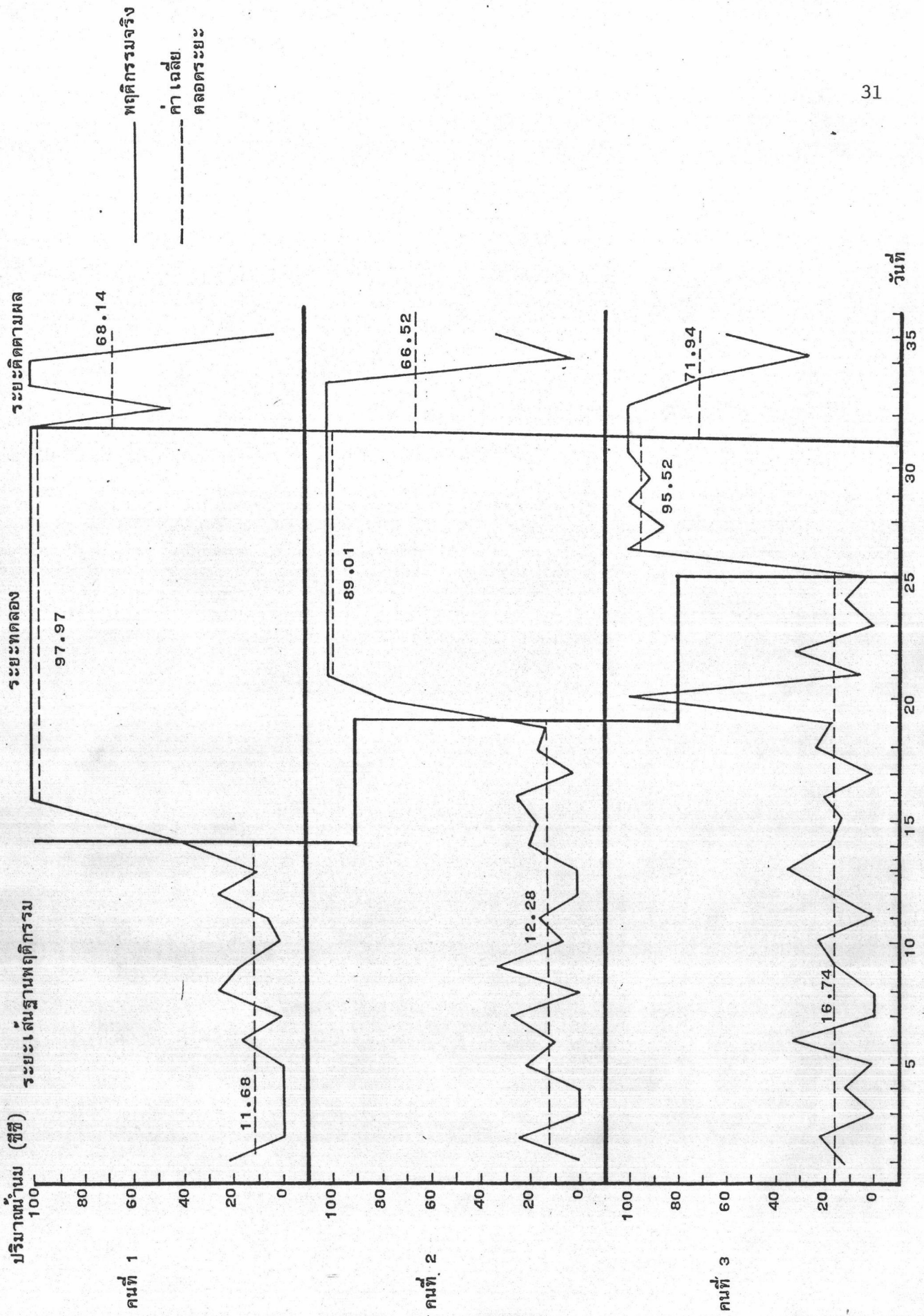
วิธีเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำค่าปริมาณน้ำนมในแต่ละช่วงการทดลองของผู้รับการทดลองแต่ละคน นำเสนอ ในรูปของกราฟ เส้น

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของปริมาณน้ำนม เป็นซีซีที่ดื่มของเด็กผู้รับการทดลอง คนที่ 1, คนที่ 2 และคนที่ 3 ในระยะเสัฐานพฤติกรรม

ระยะทดลอง และระยะติดตามผล

วันที่	ปริมาณน้ำนมที่เด็กผู้รับการทดลอง คนที่ 1 คืม		ปริมาณน้ำนมที่เด็กผู้รับการทดลอง คนที่ 2 คืม		ปริมาณน้ำนมที่เด็กผู้รับการทดลอง คนที่ 3 คืม	
	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
1	20.6		0		14.1	
2	0		25.1		22.8	
3	0		0		0	
4	0		0		10.8	
5	0		22.4		0	
6	15.7		10		34.2	
7	0		28.8		0	
8	27.3		0		0	
9	16.6		31.1		17.5	
10	0		7.9		22	
11	7.4		16.2		0	
12	23.8		0		16.7	
13	18.2		0		34.9	
14	34		20		18.1	
15	67.6		18.3		14.6	
16	100		24.3		20.3	
17	100		0		0	
18	100		16.7		22.4	
19	100		12.5		18.2	
20	100		78.1		100	
21	100		100		4.6	
22	100		100		30.7	
23	100		100		0	
24	100		100		11.8	
25	100		100		4.8	
26	100		100		100	
27	100		100		87.4	
28	100		100		100	
29	100		100		90.2	
30	100		100		100	
ค่าเฉลี่ย	97.97		98.01		95.52	
31	100		100		100	
32	40.7		100		100	
33	100		100		71.8	
34	100		0		27.2	
35	0		32.6		60.7	
ค่าเฉลี่ย	68.14		66.52		71.94	

รูปที่ 1 ค่าเฉลี่ยของปริมาณน้ำดื่ม เป็นลิตรของแต่ละคนที่ได้รับการทดลองคนที่ 1, คนที่ 2 และคนที่ 3 ในระยะเริ่มต้นพฤติกรรม ระยะทดลองและระยะติดตามผล

จากรูปที่ 1 ในระยะที่ยังไม่ให้การเสริมแรงทางบวก ปริมาณน้ำนมที่เด็กผู้รับการทดลองทุกคนดื่มนั้นมีปริมาณต่ำกว่า 50 ซีซี ในช่วงเส้นฐานพฤติกรรม โดยเด็กคนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 มีปริมาณน้ำนมเฉลี่ยที่ดื่มนั้นเป็น 11.68 ซีซี 12.28 ซีซี และ 16.74 ซีซี ตามลำดับ และในช่วงระยะเวลาการทดลองของเด็กคนที่ 1 โดยให้การเสริมแรงทางบวกแก่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 ที่สามารถดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่กำหนด และปรากฏว่าปริมาณน้ำนมเฉลี่ยที่เด็กคนที่ 1 ดื่มนั้นมีปริมาณ 11.68 ซีซี ในช่วงเส้นฐาน เพิ่มขึ้นเป็น 97.97 ซีซี ในช่วงระยะเวลาการทดลอง ในขณะที่เด็กคนที่ 2 และคนที่ 3 ยังคงอยู่ในช่วงเส้นฐาน ไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวกใดๆ ทั้งสิ้น และเมื่อเด็กคนที่ 1 ดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่กำหนดคนที่ 4 วันติดต่อกัน ก็จะเริ่มทำการทดลองกับเด็กคนที่ 2 ค่อยไป โดยให้การเสริมแรงทางบวกแก่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 ที่สามารถดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่กำหนด ผลปรากฏว่า ปริมาณน้ำนมที่เด็กคนที่ 2 ดื่มนั้นมีปริมาณ 12.28 ซีซี ในช่วงเส้นฐาน เพิ่มขึ้นเป็น 98.01 ซีซี ในช่วงระยะเวลาการทดลอง และในระยะทดลองกับเด็กคนที่ 2 นี้ เด็กคนที่ 1 ก็ยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลาการทดลอง ได้รับการเสริมแรงทางบวกเช่นเดิม ในขณะที่เด็กคนที่ 3 ยังคงอยู่ในช่วงเส้นฐาน ไม่ได้รับการเสริมแรงทางบวกใดๆ ทั้งสิ้น และเมื่อเด็กคนที่ 2 ดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่กำหนดคนที่ 4 วันติดต่อกัน ซึ่งเริ่มทำการทดลองกับเด็กคนที่ 3 ค่อยไป โดยมีการให้การเสริมแรงทางบวกแก่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 3 ที่สามารถดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่กำหนด ผลปรากฏว่า ปริมาณน้ำนมเฉลี่ยที่เด็กคนที่ 3 ดื่มนั้นมีปริมาณ 16.74 ซีซี ในช่วงเส้นฐาน เพิ่มขึ้นเป็น 95.52 ซีซี ในช่วงระยะเวลาการทดลอง และในระยะการทดลองกับเด็กคนที่ 3 นี้ เด็กคนที่ 1 และคนที่ 2 ยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลาการทดลอง ได้รับการเสริมแรงทางบวกเช่นเดิม และเมื่อเด็กคนที่ 3 ดื่มน้ำนมได้ในปริมาณที่กำหนดคนที่ 4 วันติดต่อกัน ก็จะยุติการให้การเสริมแรงทางบวกต่อปริมาณน้ำนมที่เด็กดื่มนั้นได้ และจะเริ่มระยะติดตามผล ซึ่งจะเห็นว่าในระยะติดตามผลเมื่อผู้วิจัยไม่ให้การเสริมแรงทางบวกแก่เด็กผู้รับการทดลองทั้ง 3 คน ปริมาณน้ำนมเฉลี่ยที่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 1 ดื่มนั้นมีปริมาณ 97.97 ซีซี ในช่วงระยะเวลาการทดลอง ลดลงเป็น 68.14 ซีซี ในระยะติดตามผล ปริมาณน้ำนมเฉลี่ยที่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 2 ดื่มนั้นมีปริมาณ 98.01 ซีซี ในช่วงระยะเวลาการทดลอง ลดลงเป็น 66.52 ซีซี ในระยะติดตามผล และปริมาณน้ำนมเฉลี่ยที่เด็กผู้รับการทดลองคนที่ 3 ดื่มนั้นมีปริมาณ 95.52 ซีซี ในช่วงระยะเวลาการทดลอง ลดลงเป็น 71.94 ซีซี ในระยะติดตามผล